Vrijdag, 11 Juni 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 2924

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

PANTELLERIA BEZET!

Italiaans eiland tot overgave gebombardeerd.

Gisteren 37 as-vliegtuigen neergeschoten.

Crisis in Frans Comité voor Nationale bevrijding.

Argentinië's Storni belooft „grootste" samenwerking met Amerikaanse landen.

ARGENTIJNSE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN ONTVANGT DE PERS.

Charles Guptill seint uit Buenos Aires:

De Argentijnse Minister van Buitenlandse Zaken, Vice-Admiraal Segundo Storni, legde er de nadruk op, dat de houding van de nieuwe tijdelijke regering ten opzichte van andere Amerikaanse landen er een zal zijn van de „grootste" samenwerking. Tot een groep Noordamerikaanse verslaggevers zeide hij, dat de „daden", waardoor de regering de politiek van het Inter-Amerikaanse saamhorigheidsgevoel zal bevestigen, zich „stap voor stap" zullen ontvouwen.

Dit was de eerste verklaring voor de buitenlandse pers van den openhartigen marine-officier. Hij liet geen twijfel over, dat de Argentijnse buitenlandse politiek, „gelijk door hem tot uitdrukking gebracht, er een zal zijn van een nauwgezet nakomen der internationale verplichtingen.

Storni ontving de verslaggevers uiterst hartelijk op het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Hij was gekleed in burger.

De breedgeschouderde veteraan sprak openhartig met een diepe ernstige stem. Toen hij refereerde naar de nieuwe houding van de regering ten opzichte van de andere Amerikaanse landen, legde hij er de nadruk op, dat die er een zal zijn van de „grootste" samenwerking. Verder zeide Storni, dat de politiek volkomen zal overeenstemmen met de „traditionele idealen van het Argentijnse volk". Hij zeide, dat deze idealen worden vertegenwoordigd door „wettigheid, justitie en oppositie tegen gewapende veroveringen".

Voorts zeide hij: „Gij kunt er zeker van zijn, dat ons volk goed weet aan welke kant de weg der justitie ligt".

Met referte naar Argentinië's betrekkingen met de Europese landen, noemde de Minister van Buitenlandse Zaken o.a. vooral Engeland, Spanje, Frankrijk en „het Italiaanse volk" als de landen, waarmede Argentinië bizonder nauwe betrekkingen onderhoudt. Hij zeide, dat Argentinië aan Engeland gebonden is door banden, welke teruggaan tot de Argentijnse onafhankelijkheid en in al de volgende jaren zeer vriendschappelijk zijn geweest. De betrekkingen met Spanje dateren van het begin af. Met Frankrijk — zeide hij voorts — heeft Argentinië betrekkingen van intellectueel en cultureel karakter. En het Italiaanse volk — zo besloot hij — heeft vele zonen gezonden, die een onafscheidbaar deel vormen van de Argentijnse bevolking (Buenos Aires, (AP) 10.6).

CORDELL HULL OVER DE NIEUWE ARGENTIJNSE REGERING.

Cordell Hull gaf op een persconferentie voor het eerst commentaar op de Argentijnse politieke omwenteling en zeide, dat de Noordamerikaanse regering de volle aandacht schenkt aan haar houding ten opzichte van het nieuwe regime van Ramirez. Hull zeide te hopen zeer spoedig iets definitiefs te kunnen zeggen over dit onderwerp. Met het oog op de erkenning van de Ramirez-regering door Brazilië, Bolivia, Paraguay, Chili, Uruguay en Peru, zijn goed ingelichte diplomatieke kringen te Washington van mening, dat de Verenigde Staten ook hun erkenning zullen geven (Washington, (AP) 10.6).

ITALIË ERKENT NIEUWE ARGENTIJNSE REGERING.

Radio-Rome deelde mede, dat de Italiaanse Regering het nieuwe Argentijnse regime heeft erkend (Londen, (AP) 10.6).

DUITSLAND ERKENT DE NIEUWE ARGENTIJNSE REGERING.

De Duitse radio zeide, dat de Berlijnse regering officieel de nieuwe Argentijnse regering heeft erkend (New York, (AP) 10.6).

MORINIGO GEEFT OPDRACHT TOT ERKENNING.

President Higinio Morinigo van Paraguay deelde mede, dat hij zijn Departement van Buitenlandse Zaken opgedragen heeft de nieuwe Argentijnse Regering met ingang van Vrijdag te erkennen (Washington, (AP) 10.6).

PERSCONFERENTIE VAN STIMSON.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson deelde op een persconferentie mede, dat de Chinese overwinning aan het Westelijke Hupeh-front „de belangrijkste actie van de afgelopen week aan de gevechtsfronten" was. Vijf Japanse divisies werden teruggeslagen en hoewel zij „waarschijnlijk onvolledige divisies waren was het Chinese succes een belangrijke gebeurtenis".

Stimson zeide, dat de Chinezen een plaatselijke meerderheid in de lucht hadden in het gevecht en dat de Noordamerikaanse en Chinese vliegers in coördinatie met de grondstrijdkrachten „zeer aanzienlijke" verliezen aan den vijand toebrachten in manschappen en materiaal.

Volgens Stimson heeft het slechte weer de operaties van de vliegers, die hun bases in Engeland hebben, verhinderd. Doch „de bomenwerperscommando's van Groot Britannië en de Verenigde Staten winnen in kracht en ervaring en zijn gereed om elke dag dat het weer dit toelaat zware slagen aan Duitsland toe te brengen".

Over de krijg in het Noordelijk deel van de Stille Oceaan zeide Stimson, dat de heuvels op het eiland Attu nog „systematisch worden afgezocht naar mogelijk vijandelijke overlevenden". Noordamerikaanse verdedigingswapenen worden geplaatst op het eiland. Stimson onthulde nog, dat Kolonel Edward P. Earle van Carmel (California) in de strijd op Attu gedood werd, terwijl hij zijn regiment leidde in de opmars naar het binnenland van de Massacre-baai uit de dag na de eerste landing.

In de Middellandse Zee — aldus Stimson — is de strijd grotendeels beperkt tot lucht- en zeegevechten. Hieraan voegde hij toe, dat de gelegenheid om zich over te geven werd geboden aan het garnizoen doch is afgeslagen en dat het bombardement op het eiland voortduurt (Washington, (AP) 10.6).

HULL OVER ITALIË.

Op en persconferentie zeide Cordell Hull over de derde jaardag van Italië's intrede in de oorlog, dat Mussolini „verraad gepleegd heeft tegen al zijn mensen, tegen elke wet en regel van een georganiseerde gemeenschap, terwijl hij van de andere kant persoonlijk zo trouw geweest is als zijn aard dat toelaat aan Hitler, het Hitlerisme en alle schanddaden daarvan. Het tijdig einde, dat voor hem snel nadert, is slechts in overeenstemming met de soort operaties, die hij ondernomen heeft te zullen uitvoeren in de afgelopen drie jaren" (Washington, (AP) 10.6).

VERKLARING VAN ITALIAANSE VLOOTVOOGD.

Admiraal Arture Riccardi, bevelhebber van de Italiaanse vloot, zeide: „De Italiaanse vloot is op haar gevechtsstations gereed om de vijandelijke aanvallen tegen te gaan en af te slaan". In een uitzending uit Rome zeide Riccardi voorts: „Elk ogenblik kan de slag nu komen...... Onze grote vlooteenheden bereiden zich, niettegenstaande haar klaarblijkelijke werkeloosheid, voor op het vijandelijke offensief".

Een andere commentator verklaarde in dezelfde uitzending: „De Italiaanse vloot is zo stoutmoedig. Waar en wanneer zij nodig is ‚altijd is zij daar" (Londen, (AP) 10.6).

GENERAAL EAKER OVER HET 8-STE LUCHTCORPS.

Generaal Ira Eaker deelde mede, dat het 8ste Noordamerikaanse luchtcorps in Mei meer dan 1600 zware bommenwerpers in aanvallen boven Europa heeft gezonden (hieronder zijn inbegrepen de bommenwerpers, die twee- of meermalen gingen). De verliezen werden gehouden beneden de 4 procent. Op negen dagen werd aangevallen en 2800 ton aan bommen werd geworpen op 19 doelen. 62 Zware bommenwerpers gingen verloren; 359 vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten en 93 waarschijnlijk vernield. De gevechtsvliegtuigen deden ongeveer 2300 sorties met verlies van slechts 9 toestellen; zij vernielden of beschadigden 35 vijandelijke vliegtuigen.

Eaker zeide, dat de bemanningen van de Vliegende Forten worden geoefend in nachtvliegen om een grotere soepelheid te krijgen in de tactieken, doch de voornaamste taak wordt nog steeds overdag verricht.

De Noordamerikaanse legerluchtmacht in Engeland — aldus Eaker — neemt met 15 tot 30 procent per maand toe en is sedert Maart verdubbeld. „De omvang van de huidige strijdmacht zal verdubbeld worden tussen nu en October".

Als uitleg van de rust in de grote bombardementen op Europa van Groot Brittannië uit verklaarde Eaker, dat de luchtmacht als het leger en de marine nodig de verliezen moet vervangen en de strijdkrachten moet hergroepen na hevige slagen, zulke als in Mei geleverd werden. Tenslotte verklaarde hij, dat het initiatief thans in handen der Geallieerden is (Londen, (AP) 10.6).

PARAGUAY'S PRESIDENT VOOR HET U.S.A.-CONGRES.

President Higinio Morinigo van Paraguay bevestigde in zijn redevoering voor het Noordamerikaanse Congres de aanhankelijkheid van Paraguay aan de Verenigde Landen „in het grootste treurspel, dat het voorstellingsvermogen zich ooit gedacht heeft en dat ooit geboekt is in de geschiedenis".

„Paraguay heeft zich trouw en met eer aan al zijn internationale verplichtingen gehouden en zal dat blijven doen", aldus de President van Paraguay, die thans een staatsbezoek brengt aan de Verenigde Staten op uitnodiging van Roosevelt.

„Er is geen twijfel aan, dat het democratische systeem als een staatkundige en maatschappelijke organisatie het enige is, dat overeenkomst met de menselijke natuur; doch het is ook waar, dat elk systeem, elk lichaam of elke leerstelling kan en moet worden veranderd in het licht der waarheid zonder natuurlijk de basis van de juridische structuur te verwijderen, opdat het niet dwale door te trachten in het ledige te werken......"

Over de Pan-Amerikaanse samenwerking zeide hij, dat het doel hiervan is „het maken van een wereld, die beter is dan de huidige op een basis van de ethiek en de wet en van de oefening ener ware broederschap als beginselen, die onmisbaar zijn voor een democratie".

„In het licht der gebeurtenissen in de Verenigde Staten gedurende de afgelopen tien jaar is het misschien niet onredelijk te verklaren, dat een nieuw tijdperk in de geschiedenis begonnen is in de Nieuwe Wereld".

Morinigo sprak in het Spaans. Hij arriveerde om 12.15 uur E.W.T. op het capitool en werd ontvangen door Vice President Wallace en door de Voorzitters van de Comité's voor Buitenlandse Zaken van de Senaat en van het Huis van Afgevaardigden. Hij werd verwelkomd met een royaal handgeklap.

Speaker Rayburn van het Huis verwelkomde den President bij het spreekgestoelte, terwijl het Huis den bezoekenden staatsman staande een ovatie bracht.

Bij het inleiden van Morinigo zeide Rayburn, dat „hij komt van een zuster-republiek in Zuid-Amerika van een land dat meer dan honderd jaar vrijheidslievend is met een groot en strijdend volk. Zij hebben hun vrijheid soms bewaard in een atmosfeer van vijandelijkheid. Zij zijn nog steeds een vrij en groot volk" (Washington, (AP) 10.6).

OPPERBEVELHEBBER IN DE LEVANT.

Vice Admiraal Sir John Cunningham werd benoemd tot Opperbevelhebber in de Levant met de tijdelijke rang van Admiraal. Hij volgt Admiraal Sir Ralph Leatham op. Sir John is een neef van Sir Andrew Cunningham, Opperbevelhebber van de vloot in het Middellandse Zeegebied (Londen, (AP) 10.6).

SUCCES VAN POOLSE DUIKBOOT.

Een Pools marine-communiqué luidt als volgt:

„De Poolse duikboot „Dzik", die met de Koninklijke Britse Marine in de Middellandse Zee opereert, onderschepte een volgeladen vijandelijke tanker van ongeveer 7000 ton en plaatste er twee voltreffers op met torpedo's. Het schip barstte in vlammen uit en is later waarschijnlijk tot zinken gekomen" (Londen, (AP) 10.6).

Het nieuws van vandaag.

Dat de luchtmacht alleen een geheel eiland kan veroveren is thans voor de eerste maal bewezen. Weliswaar heeft de Geallieerde vloot een handje medegeholpen, doch het is in de eerste plaats de luchtmacht, die Italië's Pantelleria tot de overgave gedwongen heeft. Steeds heviger werden de bombardementen tot gisteren het hoogtepunt bereikt werd met een bestoking door wel duizend vliegtuigen. De vijandelijke luchtmacht, die trieste pogingen deed om zich in de strijd te mengen, werd met gemak afgeweerd en 37 toestellen van de as plonsden in de wateren van de Middellandse Zee (in blz. 3).

De bezetting van het eiland door de Geallieerde troepen is hedenmorgen aangevangen, nadat de Italiaanse Commandant van het garnizoen de witte vlag op een heuvel had laten hijsen. Alzo is eigenlijk de invasie van Europa reeds begonnen, hoewel de Geallieerden nog geen voet op het vasteland gezet hebben. Doch dit zal ook wel spoedig gebeuren. Ter herdenking van de derde jaardag van Italië's intrede in de oorlog zeide Cordell Hull gisteren nog, dat Mussolini's einde snel nadert. Nog een eiland, hetwelk de Italianen in het Kanaal van Sicilië hebben, is Lampedusa. Enkele dagen geleden verkenden Britse Commando's de kusten van dit eiland en naar een bericht van Radio-Marokko wil, is deze onderneming herhaald. Lampedusa ligt verder naar het Zuiden dan Pantelleria en Malta, zodat het ook wel spoedig zal worden ingenomen.

In Algiers, waar het nieuwe Franse Comité voor de Nationale Bevrijding zetelt, schijnt het tussen de Franse leiders niet erg vlot te gaan. Generaal Charles de Gaulle moet wel houden, dat enkele persoonlijke tegenstanders van hem moeten worden verwijderd of dat hij anders zelf zal aftreden. De zo lang gezochte Franse eenheid is er dus nog niet helemaal (blz. 3).

De nieuwe Argentijnse regering wordt door steeds meer landen erkend. Duitsland en Italië hebben het nu gedaan. Van de Amerikaanse landen nemen enkele, waaronder de Verenigde Staten van Noord-Amerika, nog een afwachtende houding aan. Vice-Admiraal Segundo Storni, de nieuwe Argentijnse Minister van Buitenlandse Zaken, heeft echter haar buitenlandse verslaggevers de „grootste" samenwerking met de Amerikaanse landen beloofd (blz. 1).

1938 — 1943

Aan Guy, Cécile et Mariely

door

GEORGE BERNANOS.

Dit is nu al de vierde maal, dat ik de zomer onder de Zuidelijke hemel doorbreng. Ik moet denken aan mijn vrienden, daar ginder over zee en ik zou hun willen zeggen, dat ik hunner waardig gebleven ben. Juist op tijd heb ik Frankrijk verlaten om mij de vernedering te besparen twintig maanden later er uit verbannen te worden door den vijand. Ik acht mij niet beter dan een ander: en misschien zou ik ook een „passeport de complaisance" verzocht hebben om met de laatste boot naar Lissabon te vertrekken... Doch dit zou mij waarschijnlijk wel geweigerd zijn, ik heb nu eenmaal mijn leven lang nooit geluk gehad met de bureaucratie.

Ik zou getuige geweest zijn van de schandelijke wapenstilstand, toen op Pétains woord de weldenkende geesten — tot dan toe tenger gedrukt door het dubbele schrikbeeld van revolutie en oorlog — zich gezamenlijk de ingewanden ontlasten.

En waarom zou ik mijn gedachte niet rondult zeggen? Nu pas begin ik door het voorbeeld of getuigenis van enige mijner dierbaarste vrienden, de grootheid de omvang en de diepte van de morele ramp te begrijpen, waarin de ziel van mijn land bijna ten onder is gegaan. Ik zou misschien in zekere mate deze besmetting ook ondergaan hebben. Ik zou mij misschien, al ware het maar één ogenblik, ook verloren gevoeld hebben in deze vette en lauwe modder, die de oorlog, als een vervloekte rivier uit haar oever getreden, heeft achter gelaten.

Deze modder was vet en lauw en de ongelukkige Fransen zaten er diep in na al die glijpartijen... Zij zegenden den Maarschalk, die hen er in geholpen had. Nooit, met uitzondering van den jeugdigen Bonaparte in 1796, heeft een generaal zoveel prestige genoten als deze mooi-doende oude man, vol wijsheidspreuken, wiens ambitie met de jaren een geheime ondeugd geworden was. Wie weet of ik ook niet voor deze afschuwelijke zinsbegoocheling gezwicht zou zijn!

Het is ongetwijfeld beter voor mijn eigen liefde deze veronderstelling niet in het openbaar te verkondigen, maar liever verstoor ik enige lezers dan als een phariseeër te spreken.

Hoe kan ik anders een crisis beoordelen, waarin ik de eerlijkheid, de trots en het redelijk verstand van zoveel Fransen, waaraan ik verknocht was en gelooide heb zien ten onder gaan? Ik walg er van dit neer te schrijven; maar,...... helaas, men kan het niet ontkennen, dat Frankrijk van dien ouden man hield en zijn walgende woorden, die onder een valse schijn van oprechtheid, een zonderling mengsel waren van zalvende woorden, aannam?

Ten dage van zijn grootste vernedering dacht Frankrijk zich in dien man te hervinden. Van hem ontving het met ontroerende verering en liefde de laatste sacramenten der schande. Ik weet niet, en zou het nooit te weten komen, welke atmosfeer er op dat droevig ogenblik over mijn land hing. Ik heb die bedorven lucht niet ingeademd, een reeds oude verrotting uitwasemend, verhaast door de militaire ineenstorting. Maar ieder maal dat ik in aanraking kom met hen, die daar, al was het maar enige weken, geleefd hebben, overweldigt mij een onbehagelijk gevoel, alsof ik voor iemand stond, die levend uit het dodenrijk terugkomt.

Het is juist dit ongemak en de onoverkomelijke afkeer, die mij belemmeren om in één adem zekere zwakheden te verdedigen. Mijn pogingen ten spijt, heb ik het psychologisch mecanisme daarvan niet kunnen achterhalen, ze blijven mij totaal vreemd, en ik kan het princiep er van niet in mijn geweten vinden. Begrijpt de lezer, wat ik wil zeggen? Indien ik zoveel over mij zelf spreek, dan is het, omdat mijn nietig getuigenis er een is van een der weinige Franse schrijvers, die de ineenstorting niet hebben medegemaakt en ongetwijfeld de enige, die het nieuws er van vernomen heeft, zó ver van steden en wegen, die er naar toe leiden, in het hartje van de wilde „sertao", in zulke omstandigheden dat niets invloed kan oefenen op mijn indruk ervan.

Ik verliet mijn land kort vóór München toen alles al gereed was voor de Münchener slempartij. Mijn land was toen nog niet dronken, doch wankelde al leen maar. Ik heb het niet uitgestrekt zien liggen in de sloot van de schandelijke vrede, in een laatste hik de onberedeneerde zelfmoord van zijn vroegere overwinning uitbrakend. Indien ik tot dan toe gebleven ware, dan zou mij het verlangen bekropen zijn om het te verachten, dit wil zeggen om mij zelf te verachten, want ik bemin mijn land zoals de nationalistische intellectuelen, — en met het te veroordelen zou ik mijzelf veroordeeld hebben. Ook mij als zo vele anderen zou de oorlogsverklaring verrast hebben in deze afschuwelijke gewetensstrijd. Zou ik de wanhoop te boven gekomen zijn? Want ik beschouw de nederlaag als een resultaat van de verwarring der geesten, die het Frans moreel gebroken had en de oorlog langzamerhand onbegrijpelijk, ja dwaas gemaakt had. En na alles doet de overwinning de nederlaag zo goed begrijpen. De overwinnaars liepen eindelijk even hard als de overwonnenen, wel is waar niet in dezelfde richting.

Aan mij, zoals aan het grootste deel der mensen, is het te beurt gevallen de dood in het aangezicht te moeten zien, met een zekere blijde uitdaging, ja, met een diepe inwendige vreugde, die alle angst verdreef. Deze zeldzame minuten van sterkte kunnen ons nochtans niet doen vergeten, dat wij veel vaker de ogen van de Dood hebben afgewend Zeker, wij geven ons goed rekenschap van de nederlaag, de gemoedstemming, die ermede samentrof, de opluchting die volgde, het „wat nut heeft het" van de diepe inzinkingen. Maar dat Frankrijk bijna onmiddellijk daarna een liefdesdrang had, een passie-crisis, zo'n harts-quaestie zoals het er slechts enkele in de loop zijner geschiedenis gekend heeft, en dat zijn held die oude man was met het hoofd van een sergeant-majoor, die het niets anders dan onderwerping, uitboeting en vernedering preekte, en die in de dachtenis onzer beroemde mannen bezoedelde, — zie, dat kunnen wij niet begrijpen. Dát is een ondervinding waarvoor wij God danken dat Hij ons gespaard heeft. Want bij ontbreken van een gezonde en even monsterachtige reden, blijft het voor ons een vreemd verschijnsel, bijna iets heiligs, zoals de Ouden de dwaasheid voor iets heiligs hielden.

Maar men moet zich niet vergissen. Juist omdat wij Frankrijk niet verantwoordelijk achten voor een waanzinnige aanval gedaan uit wanhoop, hebben wij het recht niet dien ellendigen te vergeven, die van vernedering misbruik maken, zoals een schurk van een slapende vrouw. Tegen de beweringen in van de grote Noordamerikaanse Pers, zou het ons helemaal niet moeilijk vallen die millioenen Franse mannen en vrouwen met broederlijk medelijden op te nemen, hij die geloofden in den over-

winnaar van Verdun, want in de gruwelijke morele afzondering, waarin de nederlaag hen geduwd heeft, verbitterd door herinnering aan de ontgoochelingen van de vroegere overwinning, ontgoocheld sinds 1918 over het zg. idealisme der democratieën, verraden door de politici, verlaten zelfs door hun geestelijke leiders, die onderling verdeeld waren over quaesties van elementaire moraal, die een kind had kunnen oplossen, niets ter wereld bleef hun meer over, waarin zij konden geloven......
Jammer, dat de sympathie en de welwillendheid van het grote kapitalisme niet naar deze ongelukkige mensen uitgaat, maar wel naar hen, die, nadat zij op cynische wijze de oneer hebben uitgebuit, gereed staan om morgen onze eer voor dezelfde prijs aan den man te brengen.

Ik schrijf deze regels op dezelfde plaats waar ik in 1940 de eerste „brieven aan den Engelsen" neerpende. [Zie „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 27 Maart 1943]. Vermits ik te oud ben om te strijden, vrees noch betreur ik de ballingschap. Een zoon is mij terug gekomen, een ander zwalkt op het ogenblik ergens op zee. Niets bekommert mij meer dan het ongeluk van mijn vaderland en de doodstrijd van het Christendom. Op de afgezonderde hoogte van de Minas, waar het sinds weken stortregent, zie ik onze slechte wegen smelten als boter op een warm bord. Op deze hoogvlakte, gehuld in de nevel van de glinsterende maagdelijke wouden en hagen van palmbomen zoeken, zoals wij als kind droomden. Bergstromen, schuim en slijk over verschillende honderden kilometers meevoerend, storten zich in de vallei. Zelfs onze paarden, die al van alles meegemaakt hebben, besnuiven voorzichtig de grond alvorens hun hoeven erop te plaatsen en het is voorzichtig de teugel te vieren... Maar het geeft niets, ik benijd geenszins mijn vrienden in Londen of New-York; ze zijn daar goed, wel, ik hier ook, onze werkzaamheden zijn niet dezelfde. Ik denk, dat ik niet veel meer te vertellen heb aan mijn geslacht, en veel minder dan aan het volgende.

Zoals vroeger, toen ik schreef: „La grande peur des Bien-pensants", heb ik nu met nòg grotere vurigheid al mijn hoop neergelegd in de handen van de kinderen van Frankrijk, het Frankrijk van overmorgen, hen die op het ogenblik de onschuldige slachtoffers zijn van de haat, en wier vergelding dan ook zonder zonde zal zijn.

Want op deze stonde dat schijnheiligen maar raaskallen over samenwerking, verzoening, vergeten, geloof ik meer dan ooit, dat Frankrijk gewroken zal worden. Zo vroeg of laat verradersbloed op het altaar van het vaderland vloeie, dat dan de handen die het vergieten, zuiver zijn......

Curaçao.

ONTHOUDINGSDAG.

Morgen, Vigilie van Pinksteren, is het verplichte onthoudingsdag. Het is verboden vlees te eten.

PLECHTIGHEID SYNAGOGE.

Tijdens de ochtenddienst morgen zal in de Synagoge „Mikvé Israël" een plechtigheid plaats vinden, de zg. Bar Mitswa of aanneming van een nieuw lid. Dit nieuwe lid is een Joodse refugie, die door de barbaren verdreven om zijn ras op Curaçao Nederlandse gastvrijheid vond: Jacques Singer.

Het is reeds de tweede maal, dat een Joodse refugié hier zijn kerkelijke aanneming mag vieren. De plechtigheid, waarbij de Rabbijn een toespraak zal houden, vangt aan om 9.15 uur.

STATEN VAN CURAÇAO BIJEEN.

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao bijeen om twee redevoeringen aan te horen, die de Statenleden Jan Hendrik Albert Eman van Aruba en William Rufus Plantz houden zouden in verband met toestanden op Aruba en voedselvoorziening en prijsregeling op de Bovenwinden. De publieke tribune was dit keer volgelopen. Namens het Bestuur was Doctor Carl Friedrich Gronemeijer aanwezig.

Een hamerklop van Voorzitter John Horris Sprockel en de vergadering begon. Bij de „Ingekomen Stukken" was een brief in het Engels van Landraad Oswald A. Hassell, die zich ten zeerste beklaagde over de toestand op Saba en over zijn moeilijke positie als landraad. Zoals de toestanden nu zijn, is het onmogelijk zijn eed gestand te doen, die hij in 1940 bij zijn installatie als landraad aflegde. De noodzakelijke medewerking van verschillende ambtenaren om voldoende op de hoogte te wezen, wordt hem onthouden.

Een strijdlustig geval.

In het biezonder en uitvoerig schetste de landraad in zijn brief hoe vooral de chef van Openbare Werken op Saba hem geheel en al negeert. Toen de landraad eens een in aanbouw zijnde school bezocht, werd hij door dezen chef van het werk verwijderd. In Februari 1943 bezocht een commissie o.a. bestaande uit de Statenleden W. R. Plantz en Doctor A. W. J. M. Desertine Saba.

Bij die gelegenheid beklaagde landraad Hassell zich bij den Heer Plantz. Toen nu bij het afscheid van deze commissie door den Ondergezaghebber een kleine partij gegeven werd, nam het uitgenodigde hoofd van Openbare Werken een dreigende houding aan tegen den Landraad, omdat deze zich beklaagd had. Hij nodigde den Landraad zelfs uit buiten het eens uit te vechten. De Landraad ging hier natuurlijk niet op in. Het Hoofd van Openbare Werken was bovendien door drank min of meer beneveld.

Vele klachten liet de Landraad horen over de wegen en vooral over de gevangenis op de Bottom, waar een betonnen vloer gelegd is. Dit is zeer nadelig voor de arrestanten, gezien de grote koude, die op deze plaats heersen kan. Ook waren er veel klachten over het hospitaal, dat maar niet klaar komt. Er is ongelijke verdeling van arbeid bij Openbare Werken.

De vaststelling der prijzen op Saba.

Tot slot ging de Landraad uitvoerig in op de vaststelling der prijzen op Saba. Hij wees op de kleine omvang van het eiland, waar alles moet worden ingevoerd. Het is den kooplieden practisch onmogelijk hun brood te verdienen. Het Bestuur heeft zulks ingevoerd om de arme bevolking te beschermen. Het gevolg is echter, dat de arme bevolking niet geholpen wordt en ook de kooplieden gedupeerd worden.

De arme bevolking moet op een andere wijze geholpen worden en niet ten koste van een bepaalde stand. Het Bestuur deed beter hoger lonen te betalen, daar de huidige lonen in het geheel niet toereikend zijn voor een behoorlijk levensmogelijkheid.

Ook klaagde de Landraad nog over het geldwezen, dat volgens zijn brief hopeloos veel last en verlies aan de bevolking veroorzaakt. Na voorlezing van de brief werd besloten deze in de afdelingen te behandelen.

Tot slot van de „Ingekomen Stukken" verwelkomde de Voorzitter Doctor Carl F. Gronemeijer, den Bestuursgemachtigde, en ook het Statenlid Frederik A. Vromans, die na 6 weken afwezigheid, weder ter vergadering kwam. Statenleden Carl N. Winkel en Alfred S. Senior zonden wegens vertrek naar het buitenland bericht van verhindering.

Statenlid Eman over den Gezaghebber van Aruba.

Nu kwam de Heer Jan H. A. Eman aan het woord over de toestanden op Aruba. Zijn redevoering was voor het grootste gedeelte gericht tegen den Gezaghebber van Aruba, I. Wagemaker. Allereerst verzocht de spreker echter den Voorzitter in overweging te nemen, dat voor de Statenleden van Aruba die soms zo laat op de hoogte zijn van een vergadering, gelegenheid bestaat om tijdens een vergadering over een bepaald onderwerp te spreken zonder dat het op de agenda staat. Dit mag nu niet omdat dit, volgens Statenlid Eman, bij afspraak in de afdelingen geregeld is. Deze afspraak hield geen rekening met de practische eisen.

Hierop herinnert het Statenlid aan het bezoek van de Statenleden aan Aruba, waarbij het duidelijk werd hoeveel klachten er op Aruba bestaan. Het rapport der Staten wees er dan ook uitdrukkelijk op, dat he dringend noodzakelijk was het plaatselijk bestuur uit te breiden en dat de ambtenaren zich beter verstaan zouden met de bevolking. Sedert dit bezoek is er niets veranderd. De Gezaghebber bijv. heeft nog steeds geen tact.

De Heer Eman somt klachten op.

Deze toestanden zijn niet het gevolg van de oorlog. Zij bestaan reeds van voor de oorlog. Zeker, nu worden er vele vervelende maatregelen genomen zowel burgerlijk als militaire, maar de Arubanen weten, dat zij nodig zijn om ook iets te doen om de oorlog te winnen. Er heerst grote ontevredenheid. De Gezaghebber moet vervangen worden. Het Statenlid verwijst hiervoor ook naar zijn vroegere klachten. De Gezaghebber is niet de aangewezen man voor het bestuur van het eiland. Er zijn vele ongeriefelijkheden op Aruba, die zeker niet nodig zijn, omdat de middelen economisch voldoende aanwezig zijn. Ook de Gouverneur en de Staten willen wel medewerken, maar het plaatselijk bestuur niet. De weg naar Santa Cruz bijv. is reeds een jaar onder handen, doch als het zo doorgaat, komt het nooit klaar. Er worden geen nieuwe putten gegraven. Bovendien heeft de Gezaghebber mooi praten over ontberingen en offers brengen, wanneer hij het zelf niet doet. Verboden werd door den Gezaghebber wegens de grote waterschaarste hofjes te besproeien. Doch de Gezaghebber besproeide wel zijn eigen hof en werd waarschijnlijk niet verbaliseerd wegen onbekendheid met de bepaling.

De Gezaghebber doet zijn inkopen op de Lago, waar alles 40% goedkoper is en bovendien maakt hij voor zijn vriendjes gebruik van een hem verleend recht om brieven af te geven, waardoor men ook op de Lago kan kopen.

Statenlid Eman wil niet onderbroken worden.

Onderscheid wordt gemaakt tussen Nederlanders en Inheemsen. Er is geen onderhoud van wegen. Op de Noord geen politiepost. Geen behoorlijke kinderspeelplaats. Te beperkte spreekuren van den Gezaghebber, die soms nog niet eens doorgaan. Geen schoolbezoek, geen voldoende toezicht op verschillende publieke werken. Alles wordt door den Gezaghebber gewetenloos veronachtzaamd. De vraag rijst of er iets mankeert aan het verstand van den Gezaghebber.

Hier hamert de Voorzitter geducht en zegt, dat het Statenlid niet te persoonlijk moet worden. De Heer Eman verzoekt hierop niet meer onderbroken te worden, aangezien dit hem in de war brengt. Hij wil niet krenken, maar hij kan niet altijd even zacht en zoet zijn bij het beschrijven der toestanden.

Hierop ging de Heer Eman door met nog meer gevallen op te noemen, o.a. de kostwinnersvergoeding, die de Gezaghebber zou geprobeerd hebben tegen te houden, doch waarvoor Eman en de Pastoor van Santa Cruz geijverd hadden. De politie en wegen zijn de eerste behoeften, waarin voorzien moet worden. Het kost helemaal niet zoveel geld. Maar het schijnt er bij den Gezaghebber alleen maar om te doen te zijn zijn eigen zin door te drijven. Een landbouwer bijv., die voor eigen rekening een put wilde graven, kreeg geen toestemming daarvoor, omdat hij zijn belasting niet vooruit betaald had. Hij was niets achterstallig.

Er moeten putten gegraven worden voor de landswatervoorziening. Maar ook hier werkt de Gezaghebber tegen, wijl hij de administratie niet overdraagt aan het nieuw opgerichte departement.

„Gezaghebber moet weg", zegt Statenlid Eman.

De Gouverneur en de departementshoofden willen helpen, maar de Gezaghebber is een sta-in-de-weg. In de Raad van Politie heeft de Gezaghebber gezegd, dat hij als het zijn tijd is heen zal gaan, maar dat het nu onverantwoordelijk zou zijn, gezien de omstandigheden. Dit is onbegrijpelijk. Immers zelf een Gouverneur is in deze tijd vervangen. De Gezaghebber wil niet wijken voor een landskind. En toch zijn heengaan is nodig, om een beter verhouding te krijgen tussen Bestuur en bevolking. De Arubanen zijn nu opgescheept met een Gezaghebber, die er reeds 15 jaren zit. De Arubanen zijn niet fanatiek, maar juist daaraan tegenovergesteld. Maar de Arubanen zullen hun plaatsen niet afstaan aan de Hollanders. Zij gevoelen zich ook Nederlanders en één met het moederland. Zij willen echter eigen plaatselijk bestuur in handen hebben.

De Heer Eman spreekt de verwachting uit, dat de Commissie voor de Staatkundige Herziening spoedig een oplossing brenge voor de uitbreiding van het plaatselijk bestuur op Aruba. De Gouverneur heeft bovendien gezegd, dat er spoedig een nieuw plaatselijk bestuur zou komen. Statenlid Eman verzoekt derhalve de aanstaande landraadverkiezingen uit te stellen.

Over Dokter Dussenbroek.

Vervolgens wijdt de Heer Eman langdurig uit over Landraad Dokter Adriaan F. Dussenbroek, die volgens hem op zijn laatste landraadschoenen loopt. Het is een goede dokter en beste man, maar geen landraad. De landskinderen moeten tot hun recht komen. Men moet de natuur geen geweld aandoen. Uitvoerig spreekt de Heer Eman over Doker Dussenbroeks bemoeiingen met een nieuw op te richten apotheek die hij zou tegenwerken.

De Heer Eman vraagt nog steun voor den Heer Ruiz, enig ijs-leverancier op het eiland; verbeteringen van salarissen, vooral voor de douane, een chirurg enz. Ook de waterboring roert het Statenlid aan. Aruba is nog lang niet overtuigd, dat er geen zoetwater op Aruba is. Wat sommige geologische deskundigen gezegd hebben, wordt niet zo aanvaard als het geloof in God. De mannen van de boring beweren daarentegen, dat er wel zoet water is. De Heer Eman hoopt, dat de stopgezette boring, zodra de mogelijkheid bestaat, weder hervat zal worden.

Het Statenlid geeft toe, dat men geen ijzer met handen kan breken. De laatste weg om schoon te maken is, zo gaat de Heer Eman verder, in handen van den Gouverneur. De Gouverneur is een populair man, niet stug en kalm. Men kan vrij en frank met Hem praten. Er zal met dezen Gouverneur veel te bereiken zijn.

Statenlid Eman besluit met de wens, dat alles spoedig in orde kome.

Voorzitter Sprockel maakt enige opmerkingen.

Voorzitter John Horris Sprockel zet nog even de woorden recht van den Heer Eman, waar deze beweert, dat het een afspraak in de afdelingen zou zijn, dat vooraf op de agenda moet staan, wat in de vergadering behandeld zal worden. Dit is geen afspraak, maar een bepaling van het Reglement van Orde der Statenvergadering.

Ook wijst de Voorzitter op enige uitdrukkingen van den Heer Eman, die veel beginnen te lijken op persoonlijke beledigingen, zoals „het twijfelen aan het verstand" en het „gewetenloos veronachtzamen".

De Voorzitter betreurt het ook, dat de Gezaghebber geen gelegenheid heeft om iets terug te zeggen. Het is natuurlijk wel u goed recht aldus te spreken, besluit de Voorzitter.

Bestuurgemachtigde C. F. Gronemeijer verzoekt om een afschrift van de rede en zegt toe, dat Zijne Excellentie de Gouverneur binnenkort naar Aruba zal gaan om de verschillende zaken te onderzoeken.

Voorzitter Sprockel vraagt nog of de Heer Eman wil, dat de contactcommissie der Staten met den Gouverneur zich in verbinding zal stellen.

De Heer Eman zegt hierop: ja. Ook zegt het Statenlid Eman, dat hij met den persoon Wagemaker niets te maken heeft. Hij heeft de Gezaghebber van Aruba besproken.

Hierop vraagt de Voorzitter of hij dan niet de bedoeling had te krenken.

Ja, zegt de Heer Eman, dat wel. Het is nu eenmaal dezelfde persoon. Gezaghebber van Aruba en Wagemaker is in dit geval gelijk. Kan ze niet scheiden.

Statenlid Plantz voert het woord.

Nu komt de Heer William R. Plantz aan het woord. Het Statenlid zegt, dat hij vooral ook wil spreken naar aanleiding van de brief van Landraad Hassell. Allereerst dan de verbinding met de Bovenwinden. Op 5 Augustus 1942 werd de geregelde verbinding van Curaçao met de Bovenwinden verbroken. Voor een goed begrip van de toestand moet men weten, dat alle goederen voor de Bovenwinden practisch van Curaçao moeten komen. Er ontstond dus al spoedig een groot gebrek aan levensmiddelen.

In October 1942 beloofde het Bestuur 2 schoeners te zenden. Begin November vertrok de eerste schoener (groot 100 ton) naar de Bovenwinden. De tocht duurde 7 weken. De tweede schoener vertrok nooit. In Januari 1943 werd door het Gouvernement de „Dido" gevorderd om naar de Bovenwinden te gaan. Men zegt, dat deze vordering den belastingbetalers ƒ 23.000 gekost heeft. In de tweede helft van April 1943 werd een ander schip gezonden van 400 ton, doch met slechts een beperkte lading voor de Bovenwinden. Sedert 5 Augustus 1942 is dus de voedselvoorziening al zeer slecht. Verschillende malen had men geen brood op de Bovenwinden. Aan de eilanden St. Kitts, Antigua enz., moest om hulp gevraagd worden, dat ook gegeven werd. Het gebeurde zelfs, dat er onverplichte verduistering heerste, omdat er geen kerosine meer was.

Stiefmoederlijke behandeling van de Bovenwinden.

Hier op Curaçao ligt een loods met meel, bestemd voor de Bovenwinden, te rotten. Er is niets gedaan om een geregelde voorziening van de Bovenwinden te verzorgen. De noodkreten worden niet gehoord. Het is alles zeer onbevredigend. Het is een stiefmoederlijke behandeling. Ook de Bovenwinden hebben recht op de nodige aandacht. Zij zijn een deel van het Rijk, ook al zijn zij economisch zwak.

Toen in het begin van dit jaar de Statenleden W. R. Plantz en A. W. J. M. Desertine de Bovenwinden bezochten, brachten zij ook een bezoek aan de Britse en Noordamerikaanse eilanden, om alles goed te bestuderen. Bij hun terugtocht werd direct mondeling verslag uitgebracht aan den Gouverneur en vervolgens schriftelijk. Er werd echter niets gedaan. Het spreekt vanzelf, dat de voorstellen niet behoeven overgenomen te worden. Maar laat er althans iets gebeuren. Ook de prijsregeling en de rantsoenering stemmen niet tevreden. Men kan zich op Curaçao niet voorstellen, hoe erg de toestand wel is. Practisch alles is geregeld, tot zelfs kinderschoenen toe.

Ongelijke toestanden op de Bovenwindse eilanden.

Er is een eigenaardige verhouding tussen de eilanden. Op Saba bijvoorbeeld wordt voor sommige artikelen slechts 20% winst toegestaan, terwijl op dezelfde goederen op andere eilanden 40% geoorloofd is. De bevolking moet inderdaad beschermd worden, maar ook moet rekening gehouden worden met de werkelijkheid. De handelaren moeten een redelijke winst kunnen krijgen.

Als voorbeeld van de eigenaardige toestand haalt de Heer Plantz aan, hoe bruine suiker in overvloed aanwezig is op St. Kitts. Op Sint Maarten en Sint Eustatius wordt het vrij ingevoerd en verkocht. Op Saba echter wordt het in beslag genomen en vervolgens gerantsoeneerd. En het Gouvernement betaalt pas, als alles verkocht is. Er is totaal geen uniformiteit op de Bovenwinden. Het lijkt wel op een gekkenhuis.

Het Hamsterbesluit van 14 Mei 1940 bij artikel 32 der Curaçaose Staatsregeling ingevoerd en later door de Staten bekrachtigd, werd later uitgebreid, waardoor de Gouverneur het recht kreeg zijn macht van prijsregeling over te dragen aan den Gezaghebber en Ondergezaghebbers van de Bovenwinden. Het gevolg is, dat er nu drie verschillende gedragslijnen bestaan. Het recht van delegatie door den Gouverneur is bovendien nimmer in het Publicatieblad verschenen, zodat het volk er eigenlijk onkundig van is. En het is toch een eerste vereiste, dat het volk hiervan op de hoogte zij.

Gezien deze chaotische toestand doet het Statenlid Plantz voorlezing van een brief aan Zijne Excellentie den Gouverneur, waarin hij bovenstaande wanorde schetst en in 3 punten voorstellen doet voor een spoedige oplossing. Hij verzoekt den Statenleden zijn brief over te nemen. Dit geschiedt.

Bestuursgemachtigde Dr. Gronemeijer verzoekt een afschrift van de rede des Heren Plantz zo spoedig mogelijk door te zenden naar den Gouverneur.

SCHILDERIJEN-TENTOONSTELLING BRACHT ƒ 2000 OP.

Het succes van de tentoonstelling van schilderijen, vervaardigd door den bekwamen Kapitein Rayne, is groot geweest. Alles werd verkocht en het Spitfire-fonds vaart wel met de opbrengst van ongeveer ƒ 2000,—. Gouverneur Dr. Kasteel kocht drie doeken.

Buitenland.

GEALLIEERDE LUCHTMACHT VEROVERT PANTELLERIA.

Een speciaal communiqué van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika luidt als volgt:

„Het eiland Pantelleria heeft heden gecapituleerd en wordt bezet door Geallieerde strijdkrachten. Deze overgave is het resultaat van voortdurende en intensieve luchtbombardementen, gesteund door vlootbombardementen. Twee vroegere eisen tot overgave, die den Commandant gesteld werden, waren genegeerd" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 11.6).

De tijd, waarop Pantelleria zich overgaf, werd niet ogenblikkelijk opgegeven, doch gisteren was het de 19e dag, dat de Geallieerde luchtstrijdkrachten dit eiland op 100 kilometer van Sicilië, aanvielen. De bezetting van Pantelleria neutraliseert de luchten vlootbasis van de As, die gehele oorlog door een lastpost was geweest voor de Geallieerde activiteiten in de zeeëngten van de Middellandse Zee. Ook is dit de eerste doorbraak van de vijandelijke eilanden-barricade der as in de Middellandse Zee (New York, (AP) 11.6).

1845 JAPANSE DODEN OP ATTU.

De Noordamerikaanse Marine deelde mede, dat een nieuwe luchtaanval gedaan is op de vijandelijke luchtbasis te Munda op het eiland Nieuw Georgië in de Salomons Archipel. Ook werd gezegd, dat de vijandelijke verliezen op het eiland Attu in de Aleoeten — voor zover bekend — thans 1845 doden en 20 gevangenen bedragen (Washington, (AP) 10.6).

NIEUWE BEVELHEBBERS IN JAPAN.

De Associated Press ving een uitzending van Tokio op, waarin officieel werd bekend gemaakt, dat Luitenant-Generaal Tadayosji Sano is benoemd tot Stafhoofd van het Hoofdkwartier voor de verdediging van Japan. Luitenant-Generaal Sjizuo Sakagutsji, Commandant van een afdeling welke opereerde in de Philippijnen en op Java, is benoemd tot Bevelhebber van de Zentsuji-divisie. Luitenant-Generaal Tadamitsji Kuribayasji is benoemd tot bevelhebber van de Tokio-divisie. In een andere uitzending werd een bekendmaking van het Keizerlijke Hoofdkwartier uitgezonden, waarin werd gezegd, dat de luchtdoelkanonnen van het Japanse leger en de Japanse marine in het gebied van de Stille Zuidzee 249 Geallieerde vliegtuigen hebben neergeschoten en 32 hebben beschadigd van 1 tot 31 Mei. Deze beweringen zijn zonder bevestiging van Geallieerde zijde (New York, (AP) 10.6).

DRIEVOUD.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In offensieve operaties boven Noord-Frankrijk en België hebben Spitfires van het Gevechtscommando Donderdagavond 3 vijandelijke toestellen vernietigd. 3 Gewapende treilers onder de Nederlandse kust werden aangevallen en beschadigd. 3 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 10.6).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„Het bombardement op Pantelleria duurde voort in de nacht van 9 op 10 Juni en gisteren toen de gehele dag hevige aanvallen werden gedaan. 37 Vijandelijke vliegtuigen werden bij deze aanvallen in luchtgevechten neergeschoten en nog 2 werden vernietigd door vliegtuigen op offensieve patrouillevluchten boven de Tyrrheense Zee. Van al deze verrichtingen werden 6 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 11.6).

ITALIAANS COMMUNIQUÉ

„Machtige formaties van vijandelijke gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers zetten gisteren de gehele dag en verder in de afgelopen nacht de onondderbroken aanvallen op Pantelleria voort. Het garnizoen van het eiland, hoewel bestookt door ongeveer duizend vijandelijke vliegtuigen, gaf wederom geen antwoord op een nieuw verzoek tot overgave.

Ook werden boven het eiland 8 vliegtuigen vernield door de Duitse luchtmacht. Nabij Kaap Bon onderschepte de Duitse luchtmacht 2 Curtiss vliegtuigen en deed deze in zee neerstorten. Gevechtsvliegtuigen van de Italiaanse 52e lucht-formatie en de 150e groep vielen op stoutmoedige wijze de vijandelijke strijdkrachten aan, die supérieur in aantal waren, en schoten in felle luchtgevechten nog 12 vliegtuigen neer.

In de omgeving van Kaap Blanc vielen onze torpedovliegtuigen een convooi aan. Een stoomschip van 3000 ton werd getroffen. 7 Onzer vliegtuigen keerden niet naar hun bases terug van de verrichtingen van gisteren. Een vijandelijk vliegtuig, dat een machinegeweeraanval pogde te doen op enkele motortorpedoboten langs de Calabrische kust, werd neergeschoten door het afweervuur" (Londen, (AP) 11.6).

GIRAUD ZAL WASHINGTON BEZOEKEN.

Gemeld wordt, dat Generaal Henri Giraud „in principe" een uitnodiging van Roosevelt om Washington te bezoeken aanvaard heeft. Het is echter niet waarschijnlijk, dat hij Algiers zal verlaten onder de huidige omstandigheden (Algiers, (AP) 10.6).

CRISIS IN FRANS COMITÉ.

Hedenmiddag is plotseling een crisis ontstaan tijdens een vergadering van het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding. Men zegt, dat De Gaulle het ontslaan van enkele mannen zou hebben geëist. De waarnemers zijn van mening, dat de voornaamste daarvan is: Pierre Boisson, Gouverneur Generaal van Frans West-Afrika. Ook de naam van Vice Admiraal Emile Muselier wordt genoemd, plus van talrijke minder bekende autoriteiten. Voor zover bekend zou De Gaulle nog niet formeel zijn afgetreden hebben aangeboden, doch uit goede bron wordt vernomen, dat hij zulk een standpunt heeft ingenoen, dat een compromis moeilijk zal zijn. Tegelijkertijd zijn ingewijden van mening, dat het Comité hem niet zal laten aftreden, gezien de aanhang die hij ongetwijfeld bij duizenden Fransen overzee geniet plus nog de positie, die hij in het Franse moederland zelf bekleedt (Algiers, (AP) 10.6).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„Tijdens de nacht van 10 Juni hadden er geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. Aan het Westelijk front deed een verkennings-detachement van een onzer afdelingen een nachtelijke uitval binnen de vijandelijke stellingen.

Onze mannen doodden 70 Hitlerieten, bliezen 2 blokhuizen en 5 uitgravingen op. Nadat zij 3 machinegeweren veroverd hadden en enkele gevangenen hadden gemaakt, keerden onze verkenners naar hun afdeling terug.

In het gebied van Lisitsjansk poogde een vijandelijke compagnie voetvolk met steun van verschillende tanks onze stellingen aan te vallen. De Hitlerieten werden uiteengeslagen en gedeeltelijk uitgeroeid door het vuur van ons geschut en ons voetvolk. Een Duitse tank werd ontwricht. Sovjet-bommenwerpers deden een nachtelijke aanval op troepentreinen en vijandelijke opslagplaatsen. Als gevolg van het bombardement ontstonden vele branden en krachtige ontploffingen werden waargenomen.

In het gebied van Sevsk beschoten de kanonniers van een onzer afdelingen een spoorwegstation. Een Duitse trein met ammunitie werd opgeblazen. In een andere sector sloeg ons geschut een vijandelijke mortier-colonne uiteen. 6 Vrachtwagens met voorraden werden vernield. Aan het Leningradfront doodden de scherpschutters van een onzer afdelingen binnen een maand ongeveer 400 Duitse officieren en manschappen. Soldaat Sutsjenko en Sergeant Yuzhanin van het Rode leger doodden 45 Hitlerieten. Scherpschutter Tsjingayev doodde er 35; scherpschutter Mensjikov 33. Een detachement guerrilla's van Zhitomir ruimde 48 man van den vijand op, vernielde een pantserwagen, 2 zware machinegeweren en een vrachtwagen. Een groep guerrilla's van een ander detachement bracht 2 Duitse motorboten tot zinken en doodde 12 Hitlerieten" (Londen, (AP) 11.6).

VOOR HET VADERLAND GEVALLEN.

Sedert het begin van dit jaar zijn de volgende leden van het Nederlandse luchtwapen in Australië gesneuveld. De Luitenants-vlieger **B. J. Grummels, A. F. Oudrapd, J. B. F. de Knecht**; de Sergeants **A. H. de Jongh, L. Schalk, C. J. Heile, N. M. W. Kessels, G. F. Abeleven, A. Maarschalks Weerd, J. P. L. Janssen, G. Tymons, F. J. M. van Wijlick, R. van Bremen.**

Zwaar gewond werden Kapitein-vlieger R. E. Jessurun. Vermist de vlieger-officieren L. Bal, P. Kruyne en A. B. Andelr en de Sergeants J. A. Hoogveld en C. A. Klingel.

RUSLAND HERDENKT JAARDAG OVEREENKOMST MET U.S.A.

De Sovjet-pers, die twee weken geleden de jaardag van het Engels-Russische verdrag herdacht, beschreef de eerste jaardag van de overeenkomst tussen Rusland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika als een mijlpaal op de weg naar het succes, in oorlog en in vrede.

In een leidend hoofdartikel legde „Izvestia" de nadruk op de „ontwikkeling van de onderlinge verstandhouding" in het afgelopen jaar, niet alleen voor wat de oorlogvoering betreft, doch ook in andere takken van regerings-activiteiten.

Biezondere aandacht werd besteed aan de Noordamerikaanse steunverlening in een hoofdartikel van „Pravda", het officiële communistische partijorgaan. De jaardag werd door iedereen geprezen, van Kalinin tot den eenvoudigsten werkman. Het volgende werd door „Pravda" geschreven: „Het Sovjet-volk is zich wel bewust, dat voorraden van wapenen, voedsel en andere materialen door de U.S.S.R. ontvangen worden van de grote Republiek aan de overzijde van de Atlantische Oceaan. Het Sovjet-volk weet dit niet alleen, maar weet ook de hulp te waarderen, welke van het Noordamerikaanse volk verkregen wordt als een der uitingen van samenwerking in de dodelijke strijd tegen den gemeenschappelijken vijand."

Het bezoek van Roosevelts vertegenwoordiger Joseph Davies werd gezien als een nieuw bewijs van het „steeds nauwere contact" tussen de twee landen. De bladen publiceerden opvallend de telegrammen van Kalinin en Molotov aan Roosevelt en Hull. Deze boodschappen wezen speciaal op de belangrijke rol, welke de Russisch-Noordamerikaanse samenwerking zal spelen in na-oorlogse zaken alsook tijdens de rest van de oorlog. Het algemeen optimisme in Moskou met betrekking tot de militaire situatie werd weerspiegeld in de opmerking van „Izvestia", dat „voorbereidingen voor beslissende slagen worden getroffen in omstandigheden, die gunstig zijn voor toekomstige successen" (Moskou, (AP) 11.6).

KOORTSACHTIGE VOORBEREIDINGEN VAN DE AS.

Semi-diplomatieke inlichtingen uit Joegoslavië deelden mede, dat de as koortsachtige pogingen doet om de gehele kustlijn van Dalmatië en Montenegro aan de Adriatische Zee te versterken. Specialisten van de Todt-organisatie hebben er de leiding en bespoediger het werk. Een ander minder betrouwbaar bericht zeide, dat de Croatische regering haar zetel verplaatst heeft van Zagreb naar Banjaluka, een nijverheids-stad met een voor-oorlogse bevolking van 100.000 (Ankara, (AP) 11.6).

ADMIRAAL HOOVER OP CURAÇAO.

Hedenmorgen is de Noordamerikaanse Admiraal Hoover voor een bezoek aan Curaçao gearriveerd.

NEDERLAND.

ZIJ ZULLEN DE DANS NIET ONTSPRINGEN.

De Nederlandse regering te Londen maakt bekend, dat een Koninklijk Besluit is verschenen, waarin wordt verklaard, dat zij niet zal erkennen de verkrijging van het staatsburgerschap van vijandelijke landen door Nederlanders. De bedoeling is uiteraard verraders te verhinderen na de oorlog zich min of meer veilig te stellen voor bestraffing.

Deze maatregel gaat in op de dag van afkondiging, zijnde 22 Mei 1943 en geldt zowel voor Nederland als voor Nederlands Oost-Indië, Suriname en Curaçao.

Een ander oogmerk van dit Koninklijk Besluit is, dat Duitsers of andere vijanden geen Nederlanders van hun Nederlanderschap zullen kunnen beroven. Voor vrouwen geldt dat zij die na 9 Mei 1940 met een vijandelijk onderdaan huwden, hun Nederlands staatsburgerschap zullen behouden, zolang als niet anders is bepaald.

Uiteraard ligt het niet in de bedoeling alle personen, die een vijandelijk staatsburgerschap verkregen, permanent in het bezit van Nederlandse burgerrechten te laten, elementen, die vreemd zijn aan de gemeenschap van het Nederlandse volk zullen te zijner tijd uit deze gemeenschap worden verwijderd en ook in de zin der wet tot vreemdelingen worden verklaard. Het ogenblik hiervoor zal door het landsbelang worden bepaald.

GERED UIT HET SURINAAMSE OERWOUD.

Vier leden van de bemanning van een Noordamerikaans vliegtuig, dat een noodlanding had moeten maken in Suriname's oerwoud 3 weken geleden, hebben na een uitputtende tocht, Paramaribo bereikt. Zij waren door Indianen en bosnegers vriendelijk geholpen.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Radio-Marokko:** deelde mede, dat een nieuwe Commando-aanval is gedaan op het eiland Lampedusa. Geen verdere biezonderheden werden gegeven.

— **Radio-Vichy:** zeide, dat Britse vliegtuigen in de afgelopen nacht stoornis-vluchten uitvoerden boven België en Noord-Frankrijk.

— **Londen:** Het DNB zeide, dat zware Duitse bommenwerpers de Russische ammunitie-fabriek te Gorki in de nacht van 9 op 10 Juni aanvielen. Grote branden zouden zijn gesticht en van de aanval zouden 2 Duitse vliegtuigen worden vermist.

— **Londen:** Het Duitse communiqué zeide, dat in hevige gevechten tegen Geallieerde convooien en afzonderlijke schepen de Duitse duikboten 9 koopvaardijschepen met een totale scheepsruimte van 43.000 ton tot zinken brachten. Nog 2 schepen zouden zijn beschadigd door torpedo-treffers.

— **Folkestone:** Grote formaties van Geallieerde vliegtuigen staken vroeg in de namiddag het Kanaal over naar Noord-Frankrijk. Na een uur keerden zij terug.

— **New York:** Ralph Howard, een verslaggever van de National Broadcasting Company in Noord-Afrika, zeide in een uitzending: „Precies 20 minuten nadat onze landingstroepen aan land kwamen was Pantelleria in onze handen". Hij zeide voorts dat de landingstroepen op een licht verzet stieten. „Krachtige vlootstrijdkrachten, bestaande uit kruisers en torpedojagers steunden de landingstroepen".

— **Londen:** Britse militaire waarnemers zeiden, dat het garnizoen van Panelleria waarschijnlijk bestaat uit ongeveer 8000 man. Het zijn voornamelijk kanonniers voor de kustbatterijen en het luchtdoelgeschut, alsook Duits en Italiaans grondpersoneel voor de luchtmacht. Men verwacht, dat de overgave van Lampedusa zal volgen op de val van Pantelleria. Het kleine zanderige eiland is thans geheel geïsoleerd en heeft waarschijnlijk een tekort aan voorraden.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Pantelleria gaf zich vanmorgen om 11.40 uur over na 19 dagen van luchtbombardementen. Eisenhowers strijdkrachten gingen ogenblikkelijk aan land om het eiland in bezit te nemen.

— **Radio-Rome:** zeide nog niets over de val van Pantelleria. Het geregelde communiqué werd uitgezonden ongeveer 30 minuten voordat het eiland capituleerde. Latere uitzendingen herhaalden het communiqué zonder verder commentaar.

Hoe wordt men Vlieger?

De slag om Groot-Brittannië heeft bewezen, dat de opleiding van den vlieger van nog groter belang is dan de praestatie van het toestel, dat hij bestuurt.

De kranige jonge kerels, die der bloem van Duitslands vliegers in de Slag om Groot-Brittannië de nederlaag toebrachten en daarbij bijna 3,000 toestellen van de Luftwaffe neerschoten, zijn de helden van elken jongen in Groot-Brittannië. En er zijn dan ook heel wat jonge kerels, die ze willen navolgen.

Vooral ook nu het er om gaat Duitsland nijverheid te vernietigen en het hart van Duitsland zelf aan te tasten.

Maar het is lang niet gemakkelijk om jachtvlieger van de R.A.F te worden. Een jongen, die graag wil leren vliegen, wordt volgens Oorlog in Beeld eerst door een commissie, bestaande uit officieren van de R.A.F. ondervraagd. De bedoeling van deze vragen is niet zozeer om te zien, hoe het met zijn algemene ontwikkeling staat, dan wel om een indruk te krijgen van de mate van intelligentie en om te zien of de candidaat snel weet te denken. Want snel denken en snel handelen zijn qualiteiten, waarover een piloot in de allereerste plaats dient te beschikken. Dan volgt een zeer nauwgezet medisch onderzoek, terwijl de candidaat vervolgens aan enige psycho-mechanische proeven wordt onderworpen om te kunnen uitmaken, waarvoor hij het meest geschikt is, voor het besturen van een jachtvliegtuig, van een bommenwerper of voor gewone vliegdiensten. Hij, die op snelle en impulsieve manier reageert is het best geschikt voor jachtvlieger. Zij, die kalm en met rustig overleg te werk gaan, zullen waarschijnlijk goede piloten voor veelmotorige bommenwerpers worden.

Ook de instructeurs, die de aspirant-vliegers opleiden, worden heel zorgvuldig gekozen. Enkele dezer instructeurs, die de elementaire beginselen onderwijzen, hebben nog geen oorlogservaring opgedaan, maar zijn gekozen, omdat zij bizondere aanleg hebben om den aspiranten deze wetenschap bij te brengen. Een gave, die betrekkelijk weinig mensen bezitten. De instructeurs die aan de meergevorderde onderricht geven, hebben meestal reeds aan luchtgevechten met den vijand deelgenomen en hun is deze functie opgedragen als een soort „rustkuur". Over het algemeen is er een instructeur op elke vijf tot zes leerlingen.

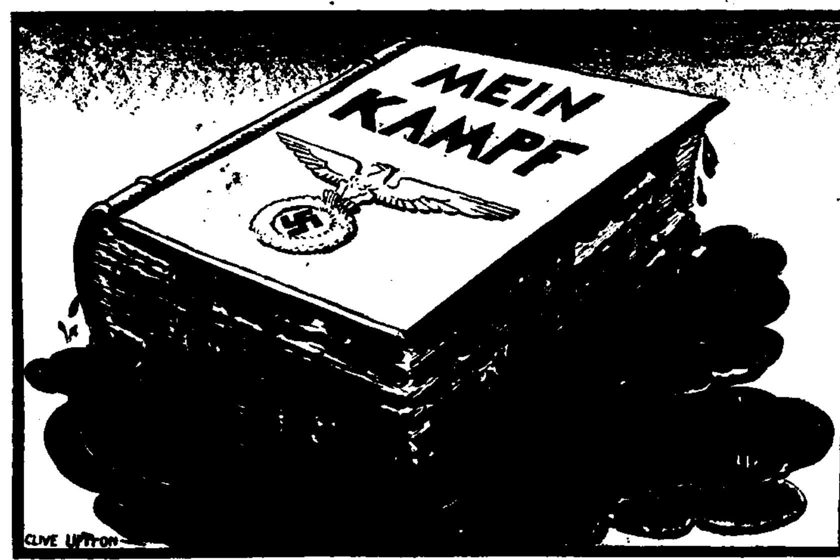
De opleiding bestaat uit vier delen, die elk op een verschillende plaats worden doorlopen. In de eerste periode, die op een zogenaamde Initial Training Wing wordt doorgemaakt, worden de lichamelijke geoefendheid het moreel en de qualiteiten voor het aanvoerderschap der cadetten ontwikkeld. Hier ontvangen zij de elementaire instructie op het gebied van wiskunde, navigatie, wapenleer en seinen.

De tweede periode wordt doorgemaakt op een opleidingsschool voor vliegers. Hier ontvangen de cadetten hun eerste vlieglessen. Ze beginnen binnenshuis op een zogenaamde Link-Trainer, een toestel, dat zich vlak boven de grond bevindt en waaromheen een geschilderd décor is aangebracht dat den leerling de indruk geeft of hij op duizenden meters hoogte zit. Er is een celluloir schijf aangebracht, die den leerling evenveel uitzicht beneemt, als de werkelijke schroef dat zou doen. Deze methode bespaart niet alleen brandstof, maar ook heel veel tijd, die anders verloren zou gaan, als het weer zich niet tot vliegen leent.

In het derde stadium van de opleiding, die in een zogenaamde „Service Flying Training School wordt doorgemaakt, wordt het vliegen in een meergevorderd stadium onderwezen, zoals het vliegen in formatie en het uitvoeren van allerlei acrobatische toeren, terwijl tevens tijd wordt besteed aan het blindvliegen waarvoor eerst in de Link-Trainer wordt geoefend met een kap over het hoofd van den leerling. Deze krijgt dan telefonisch aanwijzingen, terwijl een electrisch apparaat het resultaat van alle reacties van den leerling vastlegd. In dit derde stadium krijgt de leerling zijn „wings". Dat betekent een der grootste ogenblikken in het leven van den jongen vlieger. Daarna wordt hij naar een Operational Training Unit overgeplaatst, waar hij voor de actieve dienst wordt klaar gemaakt. Hier leert hij zich bekwamen in het opvolgen van bevelen, die tijdens het vliegen in formatie door de radio-telefoon worden doorgegeven, he bommenwerpen van geringe hoogte, het vuren op bewegende doelen, het nemen van luchtfoto's de verkenningsdienst, het landen op radiobaken en het blindvliegen. In alle stadia van de opleiding ontvangt de leerling onderricht, in vliegtheorie, in het samenstellen van weerberichten, in het behandelen van radiotoestellen, in het vliegen zonder zicht, in schieten en in het onderkennen van vijandelijke vliegtuigen. Veel van dit onderwijs geschiedt met behulp van de sprekende film.

Er zijn nog twee andere belangrijke opleidingsinrichtingen voor de luchtmacht. Een daarvan is het Air Training Corps, waarbij duizenden jongens van 15 tot 18 jaar zijn aangesloten, die in plaatselijke hoofdkwartieren over het gehele land alles leren, wat leden van de bemanning en personeel van de gronddienst moeten kennen. Dan is er nog een kosteloze universiteits-cursus van zes maanden, die door het Ministerie voor Luchtvaart voor tal van jongens is georganiseerd en behoort tot het voor-opleidingsprogramma voor de Raf.

Groot Britannië wenst alleen de allerbesten als vlieger en heeft daarom ook niets gespaard om het allerbeste onderricht te verstrekken. Het land heeft de Slag om Groot Britannië niet vergeten, toen de Verenigde Staten van Noord-Amerika nog niet in de oorlog waren en niet tot de productie waren overgegaan, welke de Geallieerden de hegemonie in de lucht heeft verzekerd. Het heeft niet vergeten, hoe de Raf, ook al streed zij tegen een vijfmaal zo sterken vijand, viermaal zoveel vijandelijke toestellen neerschoot als zij zelf verloor. Hoeveel was toen niet te danken aan een uitstekende opleiding. Zeker evenveel als aan de superioriteit der Britse toestellen. Ook Raf beseft dat. En daarom spaart Groot Britannië moeite noch kosten om zijn zonen en zo goed mogelijke opleiding te bezorgen.

„GESCHREVEN IN BLOED".

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Onder het hoofd „Chris J. H. Engels' openbare brief aan den Heer G. Stampaert" las ik in uw blad van 5 Juni een uit „Suriname" van 27 Mei jl. overgenomen artikel, waartegen ik als Nederlander ten sterkste moet protesteren.

De Heer Stampaert beweert in bovengenoemd artikel, dat de Nederlandse „stambroeders" de Vlamingen maar heel oppervlakkig kennen, ondanks alle banden, die Nederland en België historisch, economisch, ethnologisch en geestelijk binden.

„Vlamingen" zegt de Heer Stampaert o.a. „zijn meestal koppige mensen, die hardnekkig aan bepaalde grondprincipes vastklemmen. Van deze principes zijn vrijheid en trouwe vriendschap, die waaraan zij het meest verkleefd zijn.

De eeuwenlange strijd voor vrijheid en onafhankelijkheid heeft gemaakt, dat de Vlaming, boer of stedeling, arbeider of kapitalist, een zodanig karakter is gaan bezitten, dat degenen, die hem maar zeer oppervlakkig kennen, geneigd zijn hem als een geboren oproerling te beschouwen met die het zeer moeilijk, zo niet onmogelijk is, op te schieten.

Onder diegenen waarvoor de Vlamingen steeds grote vriendschap gevoelden, bekleedden de Nederlanders een eerste plaats. Niet alleen omdat zij de Vlamingen als stambroeders dicht verwant zijn, maar ook omdat de Vlamingen meenden, dat hun Noorderburen vele eigenschappen bezaten, overeenkomende met de eigen.

De Heer Stampaert zegt dan, dat hoofdzakelijk de laatste 40 jaar de Nederlands-Vlaamse vriendschap vele aanvallen te doorstaan had en zó verzwakte, dat ze op haar „grondvesten is gaan trillen".

Nu komt echter de verklaring waarom de vriendschap zo wankel zou zijn geworden. Luister goed! Als student werd de Heer Stampaert al pijnlijk getroffen door de weinige steun van de Nederlandse stambroeders voor de Vlaamse beweging. „Maar dit was echter nog niets", gaat de Heer Stampaert verder, „in vergelijking tot de bejegening, welke wij ontvingen na het einde van Wereldoorlog I. Toen de Vlamingen op moreel en materieel gebied versterkt uit de vierjarige strijd traden, bespeurden zij met zekere ontsteltenis, dat hun Nederlandse vrienden door met Duitsland te koketteren op moreel en politiek gebied, verder van ons verwijderd raakten."

En alsof deze volkomen onjuiste voorstelling van zaken en verdraaiing van feiten niet voldoende ware, vervolgt de Heer Stampaert:

„Nu woedt echter Wereldoorlog II, waarin ook Nederland betrokken is. Nu ook hebben onze „stambroeders" beseft aan welke zijde — van het grote Duitsland of van het kleine België de ware vriendschap bestond".

Ik zou hierop den Heer Stampaert het volgende willen antwoorden: Waarde „stambroeder", gij kent noch de Nederlanders, noch de Vlamingen[1]) ondanks dat gij in de Vlaamse beweging streedt en ondanks dat gij de Nederlanders uw „stambroeders" noemt. Zeker niet minder koppig dan de Vlaming houdt de Nederlander vast aan zijn grondprincipes van vrijheid en recht, maar noch bij den Vlaming, noch bij den Nederlander krijgt de oppervlakkige toeschouwer de indruk te doen te hebben met een „geboren oproerling", met wien het zeer moeilijk is „zo niet onmogelijk om op te schieten", zoals gij beweert.

Integendeel! Nederland en België staan in de gehele wereld bekend — en terecht — als twee landen met een vredelievende, nijvere, gastvrije, vriendelijke en gemoedelijke bevolking en zeker niet als geboren oproerlingen! En wel het allerminst de Vlamingen!

De Vlaamse beweging heeft altijd levendige sympathie in Nederland ondervonden, maar werd door ons, Nederlanders, overigens beschouwd — en terecht — als een Belgische binnenlandse quaestie. We mochten het behoud en de verbreiding van de Nederlandse taal aanwakkeren en steunen, ook in België. Als Nederlanders hadden wij echter niet het recht om met de interne aangelegenheden van een door ons erkende en bevriende buurnatie te bemoeien. Temeer hadden wij daartoe niet het recht, daar de Vlaamse beweging dikwijls openlijk de wettige Belgische regering aanviel en veel wat deze beweging deed in het geheel niet strookte met de gevoelens en de overtuiging van de Nederlanders.

Wat gij verder zegt, Waarde Heer Stampaert, is wel een slag in het gelaat van al uw Nederlandse „stambroeders"! Gij beweert, niets meer of minder dan dat aan het einde van Wereldoorlog I, wij, Nederlanders, dermate moreel en politiek verduitst waren, dat dit de Vlaams-Nederlandse vriendschap niet alleen diep schokte, maar in feite onmogelijk maakte. Dat dit volkomen onjuist is, weet iedereen. De inbreuk op de Belgische onzijdigheid door Duitsland in 1914 en al de ellende die daarvan het gevolg was, hadden het Nederlandse volk fel anti-Duits gemaakt en dat is de grote meerderheid gebleven, zelfs tot jaren na de oorlog.

En opnieuw groeiden de anti-Duitse gevoelens bij zo goed als het gehele Nederlandse volk, toen de Nazies in Duitsland het bewind in handen namen. Een geheel andere reden was oorzaak van de gedaalde gevoelens van vriendschap tussen Nederlanders en Vlamingen (en Walen) na 1918. Herinner u hoeveel duizenden Belgische vluchtelingen in 1914 liefderijk in Nederland werden opgenomen en verzorgd? Herinner u hoe wij vier jaar lang, ondanks onze eigen moeilijkheden, het weinige, dat wij aan eerste levensbehoeften nog hadden, met onze „stambroeders" gedeeld hebben, tot in het laatst van 1918 de terugtocht van de vluchtelingen naar hun haardsteden begon? België behoorde tot de overwinnaars en in hun overwinningsroes meenden zekere Belgen zich — als dank voor de goede zorgen in Nederland ondervonden — wel enige delen van ons land te mogen toe-eigenen.

Iedereen herinnert zich nog wel de inlijvingsplannen van België in 1918. Het ging toen om Limburg en Zeeuws-Vlaanderen. Gelukkig echter was de meerderheid der leden van de Belgische regering zo verstandig en zo eerlijk om in te zien, welk groot onrecht tegenover Nederland, dat zoveel voor België gedaan had, men bezig was te verwezenlijken en bovendien verzette Engeland zich krachtig tegen dit voornemen, met het gevolg, dat alles voorlopig nog met een sisser afliep. Het spreekt vanzelf, dat een dergelijke bedreiging van België in Nederland veel kwaad bloed zette en dat is dan ook de ware reden, waarom de vriendschap tussen de beide landen tot nulpunt daalde.

Ook de Schelde-quaestie, die spoedig weer werd opgerakeld en andere gebeurtenissen deden de toestand er niet beter op worden. Gelukkig is er in de loop der jaren een grote ommekeer gekomen. De beide landen zijn sedertdien als het ware naar elkander toegegroeid. En dat is zeker niet het minst aan de houding van Nederland te danken. Wij hebben wat in het verleden is geschied, vergeven en vergeten.

Van de quaestie der Vlamingen hebben wij ons afzijdig gehouden als zijnde een binnenlandse Belgische quaestie. Wel betuigden wij openlijk in woord en geschrift onze sympathie voor de groei van het Vlaamse bewustzijn, maar wij waren wel zo verstandig om te beseffen, dat wij ons niet werkelijk mochten mengen in deze aangelegenheid, daar een vertroebeling der Nederlands-Belgische betrekkingen de zaak der Vlamingen slechts kon schaden.

Toen Hare Majesteit Koningin Wilhelmina in 1938 Brussel bezocht, werd Haar door geheel het Belgische volk (dus zowel door Vlamingen als Walen) een overweldigende ovatie gebracht). Een niet minder enthousiaste ontvangst viel Zijner Majesteit Koning Leopold ten deel bij Zijn bezoek aan Nederland.

U komt tot de (totaal uit de lucht gegrepen) conclusie, dat waar een „mariage d'amour" niet meer mogelijk is, Nederland en België een „mariage de raison" moeten sluiten.

Indien ge niet ziende blind en horende doof zijt, waarde „stambroeder", dan moet ge toch weten, dat de befr... kingen tussen onze beide landen t... Wereldoorlog II allerhartelijkst wa... en dat onze beide regeringen (tijdel... in Londen) sindsdien de hartelijke b... trekkingen hebben gehandhaafd ... zelfs nog versterkt. De overwinning ... onzen gemeenschappelijken vijand ... dan ook zonder twijfel leiden tot ... innig verbond van Nederland en B... gië, niet alleen tot een „mariag... d'amour", maar tot veel meer dan d... En u kunt er van verzekerd zijn, wa... de „stambroeder", dat dit verbond ... gegrondvest zijn op wederzijds respe... en vertrouwen en wij ons ongevraa... nooit zullen mengen in elkanders bi... nenlandse aangelegenheden. Alleen ... die trachten de bekende uitsteken... verstandhouding te negeren en n... kunnen nalaten verdachtmakingen ... hatelijkheden te debiteren en de jui... toestand verdraaid voor te stellen, w... troebelen de ware vriendschap.

C.

[1]) De Heer Stampaert is zelf V... ming. — Red. Amigoe.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJDPROGRAMMA.
STADION.

Zaterdag 12 Juni 1943: Transvaal 1 —Jong Curaçao 1 (Weldadigheidswe...
Zondag 13 Juni 1943: Baseballwedstrijd ten bate van het Rode Kruis.
Maandag 14 Juni 1943: S.U.B.T. 1 — Independiente 1 (Van Rosbe...
(Om de C.A.B.-tropee).

COMPETITIE 1943.

Zondag 20 Juni 1943: A-Klasse:	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Ankoné)

MUNDO NOBO.

Zondag 13 Juni 1943: Reserve A-klasse	Jong Curaçao 2 — Jong Hollan... (Taytelbaum)
Zondag 20 Juni 1943:	S.U.B.T. 2 — Atlanta 2 (Visser)
Zondag, 13 Juni 1943: Juniores	Jong Holland — Independiente (Rog)
Zondag 20 Juni 1943:	Jong Curaçao — Jong Holland (Van Eerden)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 13 Juni 1943: Juniores	Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Viejou)
Zondag 20 Juni 1943: B-klasse	Scherpenh. — Union Sporting Clu... (Oehlers)

Aanvang der wedstrijden: Voor de A-Klasse en Reserve A-Klasse ... 16.15 uur precies; voor de Juniores des morgens om 10 uur precies

HET BESTUUR.

Kerkberichten.

Week van 6 Juni t/m 12 Juni.
In de ritus der Dominicanen:
Zo.: Hoogfeest van Pinksteren.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

CATHEDRALE ST. ANNA-KERK.
Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Pontificale H. Mis, opgedragen door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao.
18.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Ma.: 6.— H. Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Gezongen H. Mis.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Plechtige Hoogmis.
17.30 Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Lof ter ere van het H. Hart.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK. San Mateo.
Pastoor: Th. Exler. O.P., tel. 2413

Zondag:
5.— H. Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Plechtige H. Mis.
18.— Plechtig Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Iedere avond om 18 uur Lof ter ere van het H. Hart, behalve des Donderdags.
Ma.: 7.— Gezongen H. Mis.
Do.: Ziekendag: Van 5.30 tot 7 uur worden door de Colonne van het Rode Kruis onder leiding van den Heer Piet Rietkerk de zieken naar de kerk gebracht.
Van 7.30 tot 8.30 uur Gezongen H. Mis met algemene H. Communie. Daarna vervoer naar de Club San Tarcisio, alwaar wordt ontbeten.
Van 10 — 11 uur Lof met preek en vervolgens vervoer naar huis. Enige Zusters van het Wit-Gele Kruis zullen assistentie verlenen.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P.).
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de genele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in de Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5. H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis.
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Jaswé.
Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7—9 uur (behalve Zondag).

Zondag:
5.30 H. Mis (P.)
8.30 Hoogmis (P.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
18.30 behalve 's Zaterdags.
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor H. Peninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:
6.— H. Mis (P): 8.30 Hoogmis;
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.)
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIË, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr., 11 Juni
Telegram Afdeling: Nukoop, 832, Negropont 75A.
Shipping & Supplies: Meinster, 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Pruis, 299, Emmastad 14.
Dok-afdeling: De Klerk, tel. 431 Prins, tel. 330.

Sportclub „Asiento": Zondag 13 J... ni diverse voetbalwedstrijden om ... Groot-Kwartier-wisselbekers. 9.30 ... op het terrein Groot Kwartier: Gr... Kwartier-junioren — Asiento-junior...
16.30 uur op terrein Rio Cana... Asiento 2 — M.T.D.
16.30 uur op terrein Groot Kwarti... Asiento-veteranen — P.S.V.-vete... nen.

Tennis: Van de N.A.L.T.B. ontv... gen wij bericht, dat de inschrijv... voor de kampioenswedstrijden van C... raçao 1943, enkelspelen en dubbele... len thans is geopend.

De enkel-spelen worden geh... den in de periode 10 Juli — ... Juli, terwijl de dubbel-spelen ... 7 tot 22 Augustus plaats vinden. ... inschrijving wordt gesloten respec... velijk 26 Juni en 25 Juli 1943. In... geld voor de enkel-spelen bed... ƒ 2,50 per persoon; voor de dub... spelen ƒ 3,— per paar. Opgave ... deelneming te richten aan de ... van de tenniscommissie of direct ... den wedstrijdleider, den Heer D. ... prilles.